WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 16 20 APRIL 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Hebben jullie ook zo schandalig veel paaseieren gegeten? De biggetjes hebben mij verteld dat ze geen eieren meer kunnen zien. Maar dat zal wel meevallen, denk ik. Als er volgend jaar weer een schaal met van die kleurige eieren op tafel staat, zal hij wel net zo gauw leeg zijn als dit jaar.

Nu ik het toch over eieren heb: jullie weten natuurlijk dat in deze tijd van het jaar alle vogels eieren leggen en gaan broeden. Elke vogelsoort heeft een bepaalde tijd nodig om de eieren uit te broeden. Het is heiemaal niet zo dat de wijfjes altijd alleen broeden. Vaak wel, maar soms broeden de mannetjes ook mee en dan wisselen het wijfje en het mannetje elkaar dus af. En in die tijd dat de een op het nest zit, gaat de ander eten zoeken. En als de eitjes uitgekomen zijn, is de taak van het mannetje en het wijfje dan afgelopen, denk je? Welnee, dan begint voor hen de drukste tijd pas. Want de jonge vogeltjes zijn nog heel hulpeloos en zij kunnen zelf hun eten niet zoeken. Daarom moeten de ouders hen voeren. En dat is me wat, hoor! Want de honger van die kleine diertjes is niet te stillen. Ze willen steeds weer eten hebben en vader en moeder vliegen af en aan. Ze hebben overdag geen ogenblik rust. Maar die kleintjes hebben ook veel eten nódig, want zij moeten gauw stark genoeg worden om zelf te kunnen vliegen en hun eten op te zoeken.

Voor een bepaald soort dieren is deze tijd een heerlijke tijd. En jullie weten wel dat ik daarmee de katten bedoel. We kunnen het hun niet kwalijk nemen, want hun instinct zegt ze dat vogeltjes erg lekker smaken. Jaag op de loer liggende katten maar zo veel mogelijk weg.

Ik kan jullie aanraden deze weken goed op de vogels te letten. Het is erg interessant en wie weet, misschien steken jullie er iets van op voor de dierkundeles.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 16

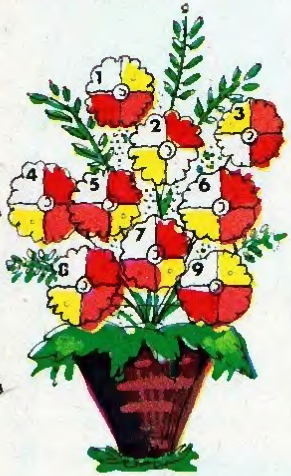

In elke bloem een woord van vier letters invullen, draaiende in de richting die de wijzers van de klok gaan en te beginnen in het hokje waarin een cijfer staat.

1. openbaar vervoermiddel,
2. stenen wand,
3. rijstveld,
4. tegenovergestelde van vroeg,
5. vesting,
6. vaartuig,
7. niet gezond,
8. huisdier,
9. schrede.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de gele hokjes (in nummervolgorde) 'n heel bekend spreekwoord. Schrijf dit spreekwoord op een briefkaart en stuur die vóór 25 april 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te zetten en schrijf in de linkerbovenhoek: „Oplossing nummer 16". Veel succes.

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de winnaars van Donald Duck nr. 9:

1e prijs: een horloge: Wim v. Dorp, **Rotterdam-21.**
2e prijs: een vier-kleuren ballpoint: Thea Hendriksen, **Doesburg.**
3e prijs: tafeltennisspel: C. Oudendijk, **Vriezenveen;** J. v. Dam, **Vanlo;** L. Stockmann, **Ensehede;** B. Keijzer, **Steenhergen;** J. Geelhoed, **Kamperland;** H. Jansen, **Medemblik;** Anita Schouten, **Den Haag;** M. Brands, **Drachten;** H. de Jong, **Etten;** Jozef Peeters, **Antwerpen (Blg.).**
Doosje Donald Duck postpapier: M. van Rijn, **Amsterdam;** Piet Koene, **Zwartewaal;** L. Elbers, **Arnhem;** M. Spitters, **Bridel (Lux.);** Ria v. Dijk, **Kethel;** R. Sweeris Sigrist, **Schiedam;** O. Timmer, **Oosterend (Tex.);** P. Jonker, **Lagunillas (Ven.);** A. Dek, **Kruiningen;** T. v. d. Water, **Voorschoten;** J. Zijlstra, **Rinsumageest;** Carla L'Ortye, **Fontainebleau;** Rob Bruyn, **Wormerveer;** Y. Campeer, **Bilthoven;** H. Patelski, **Heerlen;** G. Veeloo, **Noordwolde;** Peter Stoffel, **Valkenswaard;** R. Croesen, **Alkmaar;** B. Bennink, **Hoogeveen;** Jaap v. d. Laan, **Apeldoorn.**

Oplossing van prijsvraag no. 14 luidt: **A-L-R-V.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

FRANS OFFICIER, HAARLEM. Natuurlijk zou ik 't erg leuk vinden om je mooie tekening in **Donald Duck** af te laten drukken, Frans, maar er is gewoon geen plaats voor. Eigenlijk is er iedere week al ruimte tekort, weet je!

GERA DE LEEUW, RIJSBURG. Hoe is het nu met Wim? Is hij al weer beter? Het zal hem wel pijn hebben gedaan. Doe Wim de groeten maar. Zeg, Gera, wat knap van je, dat je zomaar versjes maakt. Ik vond het erg leuk, hoor!

THEO ARTS, GRAVE. Wat leuk, dat je broer uit Afrika hier is geweest. Had je hem al een tijd niet gezien? En duurt het nu erg lang voor hij weer eens overkomt? Nou, ik vind het ook fijn dat we nu van die nare kou af zijn!

JANNIE KATTESTAART, NIEUWE TONGE. Had je een mooi paasrapport, Jannie? Ik denk van wel. Dus jij vindt het leuk dat de Boze Wolf achter de biggetjes aan zit? Wolfje niet, hoor. Die moet zijn vader altijd in de gaten houden.

Schrijf zoveel je wilt aan **Donald Duck,** Postbus 792, A'dam, of aan **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Dag, tot schrijfs, hoor!

WALT DISNEY'S
Kwik, Kwek en Kwak
DE JONGENS HEBBEN VAKANTIE EN LOGEREN OP DE BOERDERIJ VAN OMA...
WIE HET LAATST ERIN IS, IS EEN SUFFERD!
DE ZWEMKOIL
OEMPF!
OEF!
WAAROM STOND JE OPEENS STIL?
WAAROM SPRONG JE NIET IN 'T WATER?
OMDAT ER BIJNA GEEN WATER IS! KIJK ZELF!
OMA KLAAGDE ER AL OVER DAT HET ZO WEINIG REGENT DE LAATSTE TIJD!
WAT EEN VAKANTIE! WE HADDEN NET ZO GOED THUIS ONDER DE GAZON-SPROEIER KUNNEN GAAN ZITTEN!
HÉ, WIE LOOPT DAAR? KOMT DIE FIGUUR JULLIE OOK BEKEND VOOR?
NEE MAAR, HET IS WILLIE WORTEL, DE UITVINDER!
HA, JONGENS!
ZEG, WAT VOER JIJ HIER UIT, WILLIE? HEB JE SOMS OOK VAKANTIE?

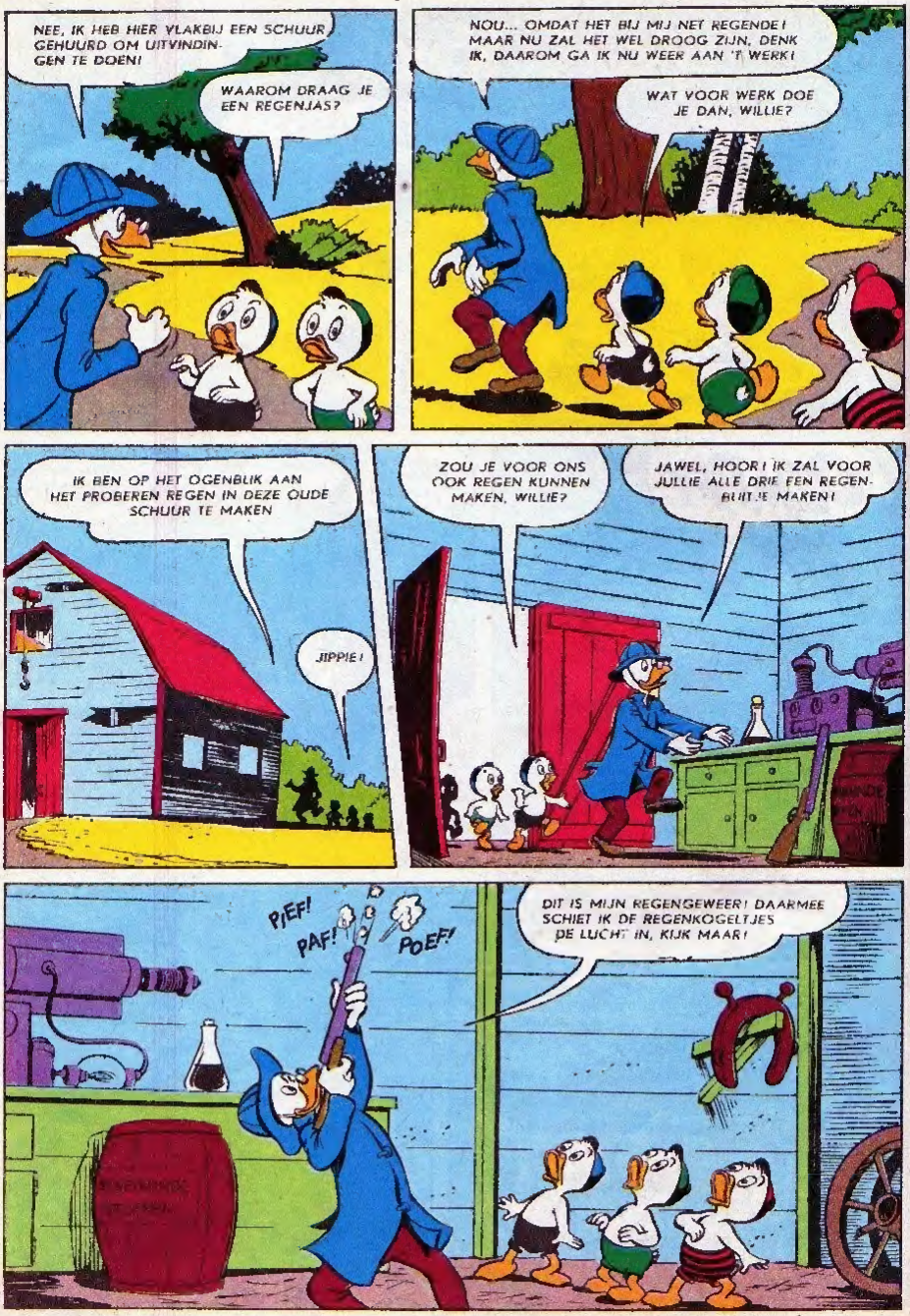
NEE, IK HEB HIER VLAKBIJ EEN SCHUUR GEHUURD OM UITVINDINGEN TE DOEN!
WAAROM DRAAG JE EEN REGENJAS?
NOU... OMDAT HET BIJ MIJ NET REGENDE! MAAR NU ZAL HET WEL DROOG ZIJN, DENK IK, DAAROM GA IK NU WEER AAN 'T WERK!
WAT VOOR WERK DOE JE DAN, WILLIE?
IK BEN OP HET OGENBLIK AAN HET PROBEREN REGEN IN DEZE OUDE SCHUUR TE MAKEN
JIPPIE!
ZOU JE VOOR ONS OOK REGEN KUNNEN MAKEN, WILLIE?
JAWEL, HOOR! IK ZAL VOOR JULLIE ALLE DRIE EEN REGENBUIJE MAKEN!
PIEF!
PAF!
POEF!
DIT IS MIJN REGENGEWEER! DAARMEE SCHIET IK DE REGENKOGELTJES DE LUCHT IN, KIJK MAAR!

POEF!
POEF!
POEF!
ROMBEL!
ROMBEL!
ROMBEL!
ZIE JE WEL? DRIE KLEINE ONWEERSBUITJES!
ASJE - ME - NOU!!
HOI!
HOERA!
HIHI, HIHI!
JIPPIE!
ZEG, WILLIE, KUN JE HET IN ONZE ZWEMKUIL LATEN REGENEN?
HMM! IK ZOU HET BUITEN OOK WEL 'NS KUNNEN PROBEREN, JA!
MAAR DAN MOET IK TOCH EERST VEEL GROTERE EN STERKERE REGENKOGELS MAKEN, HOOR JONGENS!
HOERA!
EEN POOSJE LATER...
HMM. HET ZIET ER GUNSTIG UIT, WANT ER ZIJN ALLEMAAL STAPELWOLKEN IN DE LUCHT!
MOET DAT DAN?

IK HEB VOOR DEZE BUITEN-PROEF EEN HELEBOEL KOGELS IN HET GEWEER GEDAAN! DAAR GAAT-IE!
BENG!
O! DOOR DE TEGENKRACHT BUIGT DE PLANK DOOR!
!
TWOING!
OCH, DIE ARME WILLIE!
WAT MOETEN WE HIERMEE AAN?
WE KUNNEN HEM 'T BESTE NAAR DE SCHUUR BRENGEN EN OP BED LEGGEN!
EVEN LATER...
R-ROMBEL!
(PFF!) EINDELIJK!
LUISTER 'NS, IK HOOR ONWEER!

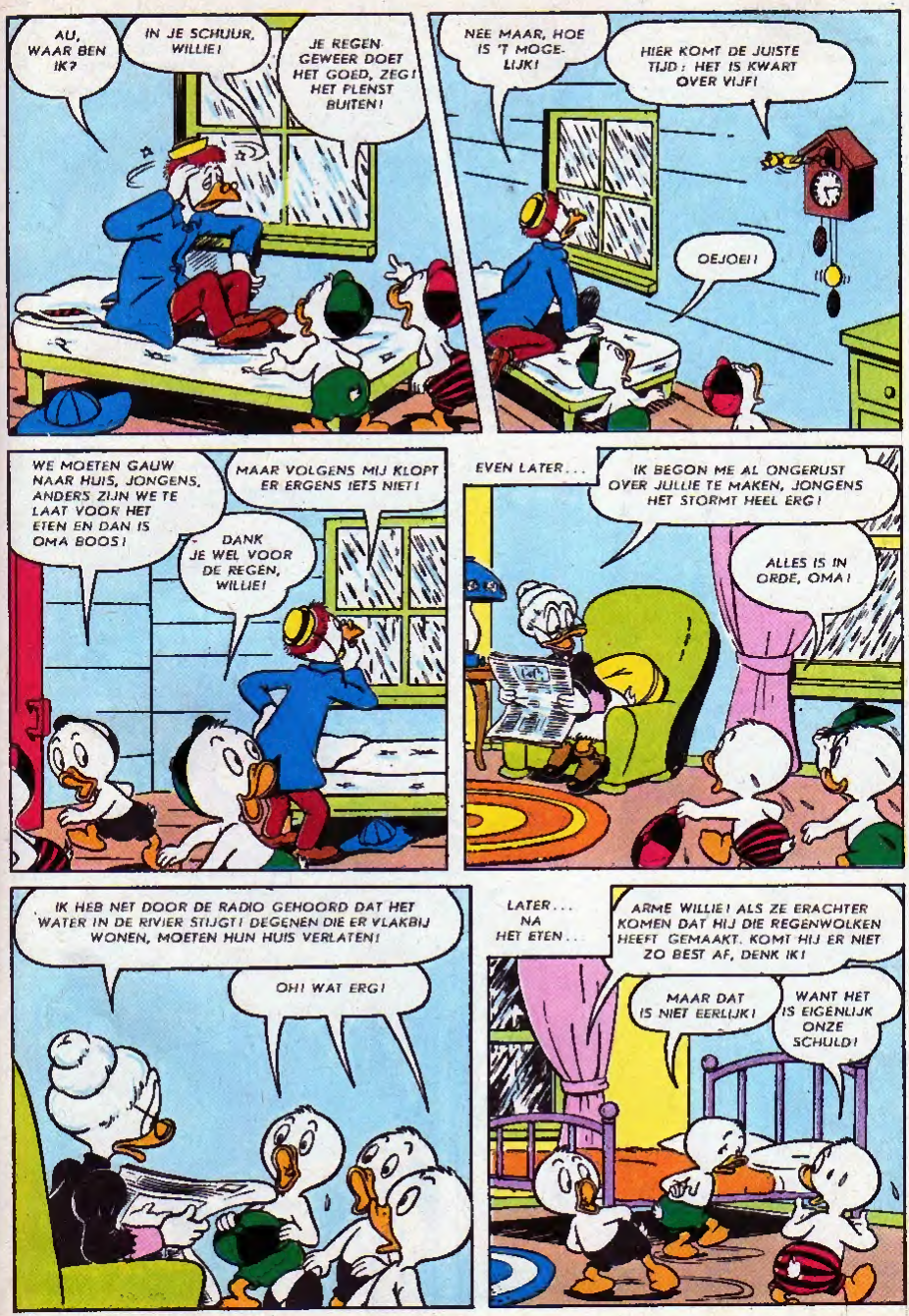
AU, WAAR BEN IK?
IN JE SCHUUR, WILLIE!
JE REGEN GEWEER DOET HET GOED, ZEG! HET PLENST BUITEN!
NEE MAAR, HOE IS 'T MOGELIJK!
HIER KOMT DE JUISTE TIJD: HET IS KWART OVER VIJF!
OEJOE!!
WE MOETEN GAUW NAAR HUIS, JONGENS, ANDERS ZIJN WE TE LAAT VOOR HET ETEN EN DAN IS OMA BOOS!
MAAR VOLGENS MIJ KLOPT ER ERGENS IETS NIET!
DANK JE WEL VOOR DE REGEN, WILLIE!
EVEN LATER...
IK BEGON ME AL ONGERUST OVER JULLIE TE MAKEN, JONGENS HET STORMT HEEL ERG!
ALLES IS IN ORDE, OMA!
IK HEB NET DOOR DE RADIO GEHOORD DAT HET WATER IN DE RIVIER STIJGT! DEGENEN DIE ER VLAKBIJ WONEN, MOETEN HUN HUIS VERLATEN!
OH! WAT ERG!
LATER... NA HET ETEN...
ARME WILLIE! ALS ZE ERACHTER KOMEN DAT HIJ DIE REGENWOLKEN HEEFT GEMAAKT, KOMT HIJ ER NIET ZO BEST AF, DENK IK!
MAAR DAT IS NIET EERLIJK!
WANT HET IS EIGENLIJK ONZE SCHULD!

JA, DAT IS ZO! ALS WIJ HET HEM NIET HADDEN GEVRAAGD, HAD HIJ DIE KOGELS NIET AFGESCHOTEN!
WE MOETEN NAAR DE POLITIE GAAN OM HET TE VERTELLEN EN DAN ZULLEN WIJ DE STRAF DRAGEN!
DUS . . .
EH... WE... WE ZIJN UITVINDERTJES, ZIET U!
EN WE HEBBEN EEN REGENGEWEER UITGEVONDEN!
?
TRRING!
EN TOEN WE EEN KOGEL IN DE LUCHT SCHOTEN, GING 'T REGENEN!
HALLO! WAT? IS HET OVERSTROMINGSGEVAAR VOORBIJ? GELUKKIG MAAR DAT WE DIE STORM VIERENTWINTIG UUR VAN TE VOREN ZAGEN AANKOMEN! NU HADDEN WE TENMINSTE TIJD GENOEG OM DE DIJK MET ZANDZAKKEN TE VERSTERKEN!
VIEREN
TWINTIG
UUR!
WAT KWAMEN JULLIE ME NU EIGENLIJK VERTELLEN?
EH . . . O, NIETS!
HELEMAAL . . .
NIETS!
LATER . . .
IK GELOOF DAT WILLIE ONS VOOR DE MAL HEEFT GEHOUDEN! HIJ WIST DAT HET TOCH ZOU GAAN STORMEN!
DIE BUITJES IN DE SCHUUR HEEFT HIJ NATUURLIJK MET EEN OF ANDER TRUCJE GEMAAKT!
OEJOEI, DAAR HEB JE HEM!
HIJ HEEFT ZIJN REGENGEWEER BIJ ZICH!
ZEG, JONGENS, HET SPIJT ME WEL VAN GISTEREN!

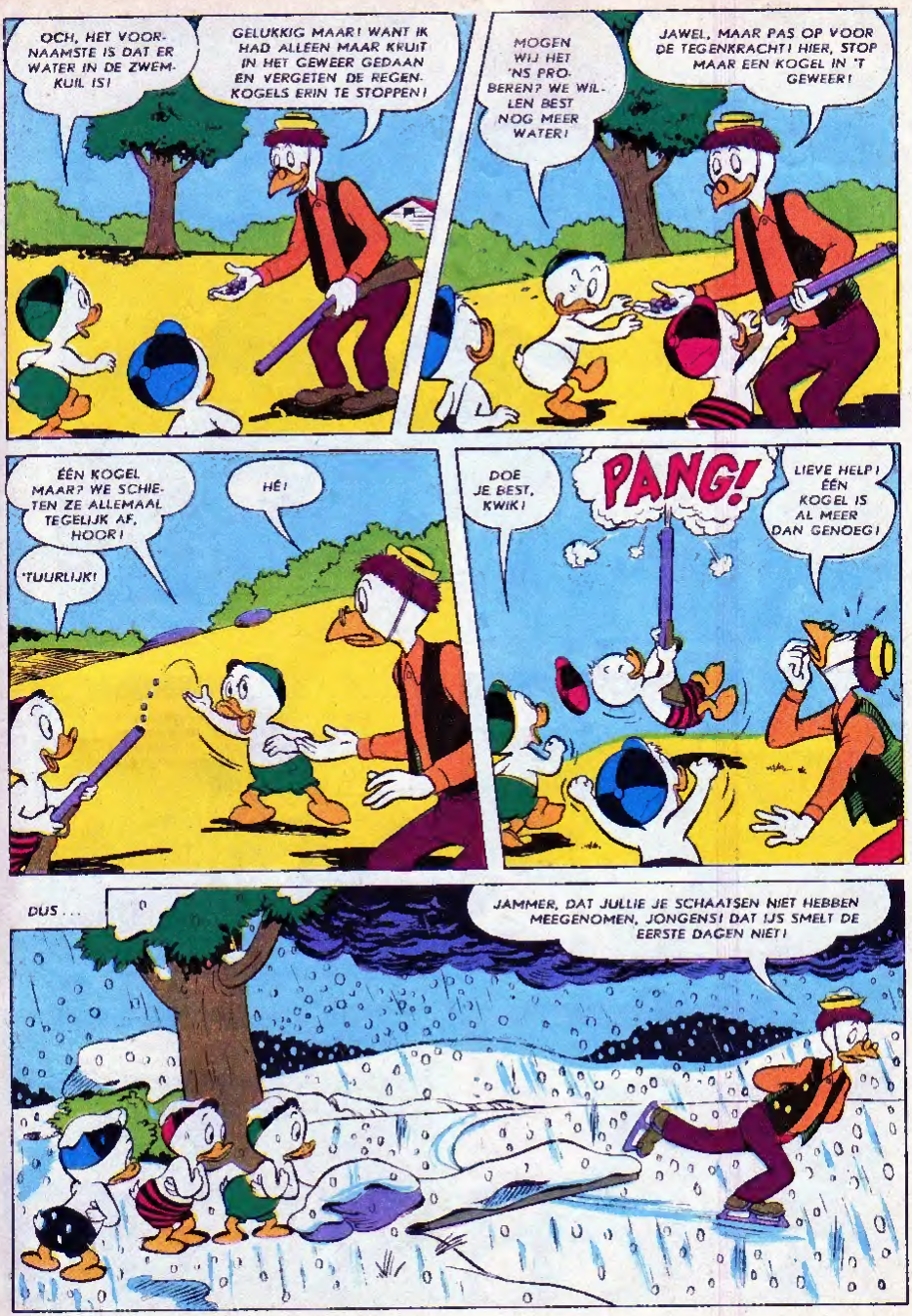
OCH, HET VOORNAAMSTE IS DAT ER WATER IN DE ZWEMKUIL IS!
GELUKKIG MAAR! WANT IK HAD ALLEEN MAAR KRUIT IN HET GEWEER GEDAAN EN VERGETEN DE REGENKOGELS ERIN TE STOPPEN!
MOGEN WIJ HET 'NS PROBEREN? WE WILLEN BEST NOG MEER WATER!
JAWEL, MAAR PAS OP VOOR DE TEGENKRACHT! HIER, STOP MAAR EEN KOGEL IN 'T GEWEER!
ÉÉN KOGEL MAAR? WE SCHIETEN ZE ALLEMAAL TEGELIJK AF, HOOR!
HÉ!
TUURLIJK!
DOE JE BEST, KWIK!
PANG!
LIEVE HELP! ÉÉN KOGEL IS AL MEER DAN GENOEG!
DUS . . .
JAMMER, DAT JULLIE JE SCHAATSEN NIET HEBBEN MEEGENOMEN, JONGENS! DAT IJS SMELT DE EERSTE DAGEN NIET!

WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
JIPPIE! JE KUNT DE LOPER WEL UITLEGGEN, WOLFJE! ONZE RIJKE OOM UIT DE STAD KOMT BIJ ONS OP BEZOEK!
IS DAT ECHT WAAR, VADER?
MISSCHIEN IS HIJ U EINDELIJK AARDIG GAAN VINDEN, VADER!
TJA! HET ZAL TIJD WORDEN!
EN WE HEBBEN NU DE KANS ZOETE BROODJES MET HEM TE BAKKEN, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL!
HEBT U NOG STEEDS HOOP DAT U GELD VAN HEM ZULT ERVEN?
ALS WE HET SLIM AANPAKKEN WEL! LUISTER...
HIJ KOMT MET DE TREIN VAN KWART OVER VIJF! GA JIJ NAAR HET STATION OM HEM AF TE HALEN!

EN PROBEER TE WETEN TE KOMEN WAT HIJ GRAAG LUST! DAN ZULLEN WE HEM DAT TE ETEN GEVEN!
GOED!

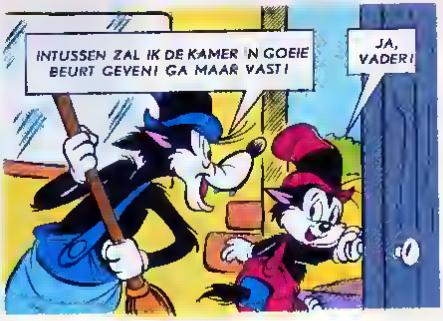
INTUSSEN ZAL IK DE KAMER 'N GOEIE BEURT GEVEN! GA MAAR VAST!
JA, VADER!

LATER
DAAR ZIJN ZE! IK ZAL ME WAT OPKNAPPEN!
WAAROM KOMT U ONS OPZOEKEN, OOM?

NOU, OM JE DE WAARHEID TE ZEGGEN, IK BEN MET EEN HEEL SPECIALE BEDOELING HIER NAAR TOE GEKOMEN, WOLFJE!
BEDOELING?

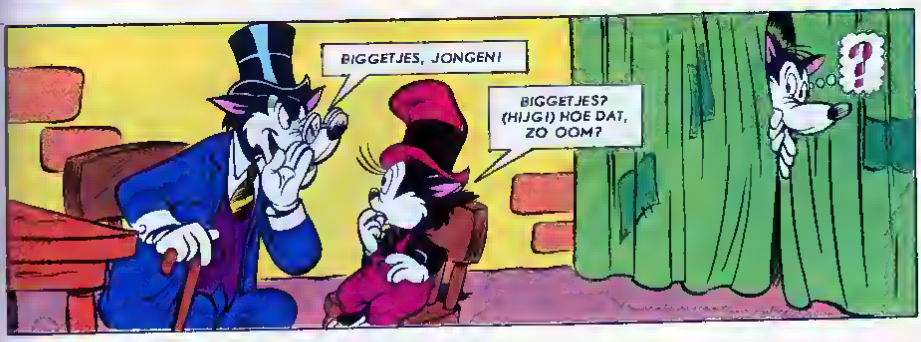
BIGGETJES, JONGEN!
BIGGETJES? (HIJGI) HOE DAT, ZO OOM?
?

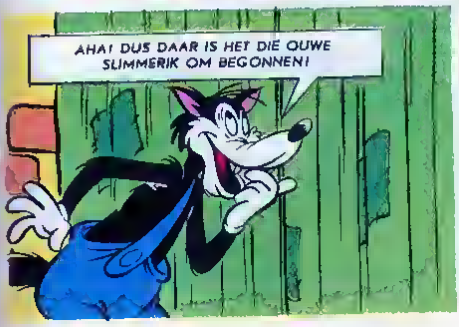
AHA! DUS DAAR IS HET DIE OUWE SLIMMERIK OM BEGONNEN!

IK ZAL ZE HEM ONMIDDELLIJK BEZORGEN! HIHI!
ZOEF!

WAT ZAL IK EEN GOEIE BEURT BIJ HEM MAKEN!
INTUSSEN ...
...EN JE BEGRIJPT DUS WEL, WOLFJE, DAT DIT BEZOEKJE VOOR MIJ VAN GROOT BELANG IS!
JA ZEKER, OOM! MAAK HET U GEMAKKELIJK, DAN ZAL IK VADER ER EVEN BIJHALEN!
OEJOEI! VADER HEEFT NATUURLIJK NET GEHOORD DAT OOM HET OVER BIGGETJES HAD!
NU ZIJN MIJN ARME VRIENDJES WEER IN GEVAAR! MAAR ALS IK 'N KORTERE WEG NEEM DAN VADER BEN IK ER EERDER!
LATER ...
EN NU REGELRECHT ER OP AF!
ALS IK BENEDEN BEN KAN IK ZE METEEN ALLE DRIE PAKKEN!
HELP!
SPLETS!
AU!
BOING

DE BIGGETJES ZIJN WEG! HÈ... WAT? WOLFJE IS ME AL VOOR GEWEEST!
PRECIES, VADER! PS.- ER ZITTEN MAISKOLVEN IN DE POT! WILT U DIE METEEN MEENEMEN?
Wolfje

HA, EINDELIJK WORDT WOLFJE EEN ECHTE BOZE WOLF! VAR KENSKARBONADE MET VERSE MAISKOLVEN! HMMM!

WAT EEN VERRASSING ZAL DAT VOOR OOM ZIJN! HIJ SCHRIJFT AL OP WAT IE TE ETEN WIL HEBBEN!

ZO, FIJN DAT JE ER BENT, OUWE JONGEN!
IK HEB IETS LEK KERS VOOR U KLAARGEMAAKT!"

HMMM! (SMEK!) HET RUIKT GOED!
WOLFJE HEEFT DE BIGGE TJES AL GEHAALD, ZIE IK!

JA! ZE HEBBEN NET HET LIDMAATSCHAP GEKREGEN VAN EEN HEEL NUTTIGE VER ENIGING DIE IK LAATST HEB OPGERICHT— DE V.T.B.V.B.B.
EH... DE WAT?

DE „VERENIGING TOT BESCHERMING VAN BEDREIGDE BIGGETJES" ! OOM IS EEN VOORSTANDER VAN HET DOEN VAN GOEDE DADEN EN DAAROM IS HIJ HIER NAAR TOE GEKOMEN!
(SLIK!) BAH BAH!
HMMM! HEERLIJK ZEG, HEERLIJK!
KNABBEL
KNABBEL

Pipo en het oog van Ox

Een wonderlijke geschiedenis, verteld door Wim Meuldijk, met prenten van Jan Wesseling

Op zoek naar de diamant Het Oog van Ox, zijn Pipo, Petra en het jongetje Toj-Toj terechtgekomen in Blauwland. De diamant bevindt zich in het paleis van de koning van dat land, maar het zal niet gemakkelijk zijn de edelsteen daar weg te halen, want de koning is zeer gesteld op zeldzame voorwerpen; hij schept ermee op tegen de koningen van zijn nabuurlanden. Om dezelfde reden wil hij Pipo houden, zo'n zeldzame clown hebben de andere koningen óók niet. Petra en Toj-Toj proberen de diamant uit de schatkamer weg te halen, maar zij worden gesnapt en gepakt door de bewaker, de dief Rocco Rabarber.

18. DE GROTE OPSCHEPPERS-VOORSTELLING!

WEL-drie-duizend-slagroompuddingen!" roept koning Snob verbaasd. „Wat zeg je nou, Rocco? Wilden die kinderen er met mijn prachtige topdiamant vandoor gaan? Dat is heel slecht van die peutertjes!"

Petra wordt kwaad. „Bah," zegt ze, „u bent zelf een nare aansteller, majesteit! Wij komen de diamant terughalen omdat u hem heeft laten stelen. Nu zitten ze in het dal Rhim-Rhama, waar dit jongetje vandaan komt, in het pikkedonker en dat is uw schuld! En we zijn geen peutertjes!"

Pipo klapt in zijn handen, het is altijd weer fijn als je je eigen kind zo flink de waarheid hoort zeggen tegen een koning! „Sapperdeflap!" roept hij, „nu heb je het gehoord, meneer de troon-sire! Geef ons dus de diamant en laat ons gaan, dan zullen we aan niemand verder vertellen dat je zo'n mispunt bent geweest!"

Koning Snob en Rocco Rabarber beginnen tegelijk heel hard te lachen. Ze roepen om beurten dat dit de beste mop is die ze ooit hebben horen vertellen. „Wat een grapjas!" roept de koning. „Je bent toch echt een zeldzame clown, meneer Pipo! De diamant teruggeven, haha, stel je voor! Na alle moeite die we gehad hebben om dat ding te veroveren, hahaha!"

Pipo wil kwaad de zaal uitlopen om zich door een lakei hun logeerkamer te laten wijzen, maar koning Snob heeft nog een nieuwtje. „Morgen is het groot feest!" roept hij. „Ik heb alle koningen uit de buurlanden uitgenodigd om te komen kijken naar mijn nieuwe aanwinsten, naar de diamant en naar jou, meneer de clown! Ik verheug me nu al op hun jaloerse gezichten! Ze zullen allemaal moeten toegeven dat Blauwland nu

het voornaamste land geworden is dat er bestaat! Dat wordt een fijn dagje!"
Pipo, Petra en Toj-Toj halen kwaad hun schouders op en lopen de troonzaal uit! Op de gang worden ze opgewacht door een gewapende lakei-soldaat, die ons drietal naar een paar kamers brengt, die een prachtig uitzicht hebben op een groot park. Maar om het park is een grote muur en tussen het struikgewas lopen wachters met grote honden; aan ontsnappen valt niet te denken! Tegen de avond komt een koksmaat een blad met schalen brengen. Hij roept dat dit de lekkerste erwtensoep en de fijnste flensjes ter wereld zijn, maar Pipo en de kinderen eten het met lange tanden op, want ze hebben geen trek door de nare toestand waarin zij zich bevinden. „Daar zitten we nou met de gebakken peren," bromt Pipo. „Nu weten we waar Het

Oog van Ox is, maar we kunnen er niet mee weg! Morgen komen al die andere koningen op visite, dat zal me een mooi stelletje opscheppers bij elkaar zijn! Laten we in ieder geval maar vroeg naar bed gaan, want ik heb hoofdpijn van al die opschepverhalen en dan zijn we morgen weer fris en uitgeslapen! Misschien doet zich dan een gelegenheid voor om een slim plannetje te bedenken en uit te voeren!"
Het drietal kruipt in de zachtste bedden ter wereld en slapen die nacht in 't paleis diep en droomloos.

De volgende morgen worden ze om acht uur gewekt door luid trompetgeschal! Als ze met slaperige gezichten uit het raam kijken, zien ze dat men in het park alles geweldig versierd heeft. Tussen de bomen hangen slingers en lampions, aan de struiken zilveren ballen en achter in de tuin is een grote tribune gebouwd voor de ontvangst van de gasten uit de andere Regenbooglanden.
„Nounou," zegt Pipo, „het lijkt wel een nationale feestdag! Kijk, daar vooraan zijn zes tronen opgesteld. Een gele, rode, oranje, groene, paarse en blauwe troon. Daar moeten natuurlijk de koningen uit die verschillende kleur-landen op zitten! Als het net zulke grote opscheppers zijn als koning Snob, dan kan het weer een fijn hoofdpijndagje voor me worden."
„Papa," zegt Petra, „vandaag krijgen we misschien de kans om er met de diamant vandoor te gaan. Misschien in de feestdrukte of zo!"
Pipo kijkt hedenkelijk. „Je vergeet, Petra, m'n kind," zegt hij, „dat wij en de diamant het middelpunt van het feest zijn! Iedereen komt naar ons kijken en je kunt niet ongemerkt ontsnappen als je zo wordt aangegaapt. Kom, we gaan ons wassen, aankleden en onthijten, daarna wachten we maar af!"
Dat wachten duurt tot 's middags half twee! Dan pas zijn de gasten gearriveerd, de tribunes zijn propvol en overal wordt opgewekt opgeschept!
Pipo en de kinderen staan in de gang naar de tuin, bewaakt door de sterkste schildwachten ter wereld. Koning Snob komt zenuwachtig binnendraven.
„Schande," roept hij, „De Sire Prots van Groenland is nog niet gekomen! De lafaard, hij durft natuurlijk niet te komen kijken, hij weet dat ik de machtigste ben met m'n clown en m'n super-diamant! Ik kan niet langer wachten, de anderen zijn er wel! Lakei geef da omroeper het teken, oh, nee, wacht even, waar is de diamant?"
Aan het einde van de gang begint plotseling iets te schitteren, de dief Rocco komt trots aandragen met de diamant op een kussen! Koning Snob vindt echter dat Pipo de diamant aan de mensen moet laten zien.
„Dat maakt meteen een reusachtige indruk!" roept hij. „Een zeldzame clown met de kostbaarste diamant, dat is nog nooit vertoond! Clown, pak die diamant aan! Statig lopen! Haha, wat een schouwspel, fantastisch, indrukwekkend, enorm, buitengewoon!"
Een trompet schettert, een omroeper roept: „Stilte, hooggeachte majesteiten en onderdanen uit de Regenbooglanden! Thans zult u zien wat u nog nooit hebt gezien! Aanschouw de nieuwe hezittingen die koning Snob van Blauwland maken tot de belangrijkste koning ter wereld! De beste clown en de mooiste diamant!!"
Sja, daar staat Pipo nu, midden in die opgedofte paleistuin, aangestaard door honderden Blauw-, Paars-, Rood-, Oranje- en Geellanders. Een clown is gewend om op te treden, maar deze voorstelling vindt Pipo beslist niet leuk. Hij heeft al weer hoofdpijn van al het gepoch om hem heen en hovendien is het zo vreselijk naar voor hem dat hij nu de kostbaarste diamant te pakken heeft, maar hem niet terug kan gaan brengen naar de top van de Lamalaja, waar dat ding thuishoort.
„Kijk maar goed, opscheppers!" roept Pipo. „Deze diamant is gestolen! En ik ben hier ook niet voor mijn plezier, die akelige Snob houdt me gevangen of ik een zeldzame postzegel ben! Bah!" Maar niemand verstaat de woorden van Pipo, want in de hoek van de tuin zit een orkest, dat op een teken van koning Snob keiharde hoempa-muziek begint te spelen. De vier koningen, van Geel-, Rood-, Paars- en Oranjeland, hebben de grootste moeite de afgunst niet op hun gezichten te laten blijken, ze lachen wel, maar hun wangen knarsen van de inspanning die hun dat kost!
„Jammer dat er nu geen vluchtweggetje is," mompelt Petra, die met Toj-Toj een beetje verloren op de achtergrond blijft. Ze kijkt rond en dan omhoog en daardoor is zij de eerste die het vliegtuigje ziet naderen. „Kijk nou eens!" roept ze, „een wentelwiek! Een groene zelfs! Zo te zien, komt dat toestel hierheen!" Koning Snob ziet het nu ook. „Ah!" roept hij, „dat is het toestel van Prots uit Groenland! Hij is dus toch gekomen! Fijn, nu kan hij ook jaloers worden, dat is mooi!" Maar een paar minuten later zal koning Snob er anders over denken.

Volgende week: OP WENTELWIEKEN

WALT DISNEY'S
Mickey Mouse
SJONGE, WAT IS HET NIEUWE POSTKANTOOR EEN MOOI MODERN GEBOUW!
POSTKANTOOR
OVERAL ZIJN KUNSTSCHILDERS VANDAAN GEKOMEN OM MEE TE DINGEN NAAR DE EER DE WAND SCHILDERINGEN TE MAKEN!
OEF!
BONK!
AAU!
EH ... DAT SPIJT ME GE WELDIG, MICKEY, HET WAS MIJN SCHULD!
DOE JIJ MEE MET DE WEDSTRIJD?
NATUURLIJK, IEDEREEN MAG MEEDOEN! WIE HET MOOIST DE GESCHIEDENIS VAN ONZE STAD KAN UITBEELDEN KRIJGT DE OPDRACHT!

IK WIST NIET DAT JIJ KON SCHILDEREN?
NOU, IN SCHUTTINGEN VERVEN BEN IK EEN KEI!
IK BEN BLIJ DAT IK TEGEN JE OPGEBOTST BEN, MICKEY! WIL JE ME HELPEN EEN ONDERWERP OP TE ZOEKEN?
GOED, GOOFY! EVEN MIJN BRIEVEN POSTEN, DAN GA IK MET JE MEE!
BRIEVEN
EVEN LATER
OM DE HOEK IS HET PIONIER PARK! DAT IS ZO GENOEMD OMDAT DAAR DE EERSTE INWONERS VAN DUCKSTAD STAND HEBBEN GEHOUDEN TEGEN HOOFDMAN KIEKEBOE EN ZIJN KRIJGERS!
GOEIE GRUTJES, WAT IS HET DRUK!
WEET JE WAT, WE ZULLEN NAAR DE STENEN HUT BIJ DE RIVIER GAAN WAAR LANG GELEDEN HET EERSTE STADSBESTUUR VAN DUCKSTAD WERD GEKOZEN!
HET IS HIER AL PRECIES HETZELFDE!
MISSCHIEN IS HET OVERAL WEL ZO!
IK WEET HET! DE ZEELEEUWENROTSEN DIE ACHT KILOMETER UIT DE KUST LIGGEN!
EH . WAT?

DIE ROTSEN ZIJN HEEL BEKEND UIT DE GESCHIEDENIS, WANT SPAANSE ONTDEKKINGSREIZIGERS ZETTEN DAAR EERDER VOET AAN LAND DAN HIER!
EN LATER KWAMEN DE PELSJAGERS ER IN SCHEPEN NAAR TOE OM OP ZEELEEUWEN TE GAAN JAGEN!
HOE MOETEN WE DAAR KOMEN?
HEEL EENVOUDIG! EEN VRIEND VAN ME HEEFT HIER EEN MOTORBOOT LIGGEN EN HIJ ZAL ONS GRAAG HELPEN!
DAT VIND IK EEN HEEL GOED PLANNETJE, MICKEY!
JOUW SCHILDERIJ ZAL BESLIST IETS HEEL APARTS WORDEN!
HIER IS HET JONGENS! IK KOM JULLIE WEER OPHALEN OOK!
BEDANKT! JE BOFT, GOOFY, HET ZIET ERNAAR UIT DAT WE DE ENIGEN ZIJN!
M'MAAR WAAR ZIJN DE ZEELEEUWEN?
DAT IS VREEMD! ANDERS LIGGEN DE ROTSEN ALTIJD VOL MET ZEELEEUWEN!
TUF! TUF!
LATEN WE EENS GAAN KIJKEN OF ZE AAN DE ANDERE KANT LIGGEN TE ZONNEN!
GA JIJ VOOROP!

INTUSSEN, VLAKBIJ...
TOEN ZE ONZE BOOT ZAGEN WAREN ZE ZO WEG! JE ZULT DE VERMOMMING MOETEN GEBRUIKEN!
JA, DAN KOMEN ZE NATUURLIJK METEEN UIT HET WATER OM TE KIJKEN WIE DIE VREEMDE ZEELEEUW IS!

EN DAT IS MIJN KANS OM ER EEN TE VANGEN!
MAAR ZORG ERVOOR DAT ZE ONS VANAF DE KUST NIET TE ZIEN KRIJGEN, WANT DAN IS 'T MIS!

DAT KOMT WEL GOED... IK WEET OOK WEL DAT HET VERBODEN IS OM IN DEZE TIJD VAN HET JAAR ZEELEEUWEN TE VANGEN!

CIRCUSSEN BETALEN HEEL WAT VOOR ZEELEEUWEN TEGENWOORDIG!
VOORAL VOOR GEDRESSEERDE!

ALS WE HANDIG ZIJN KUNNEN WE RIJK WORDEN! MAAR KIJK GOED UIT!

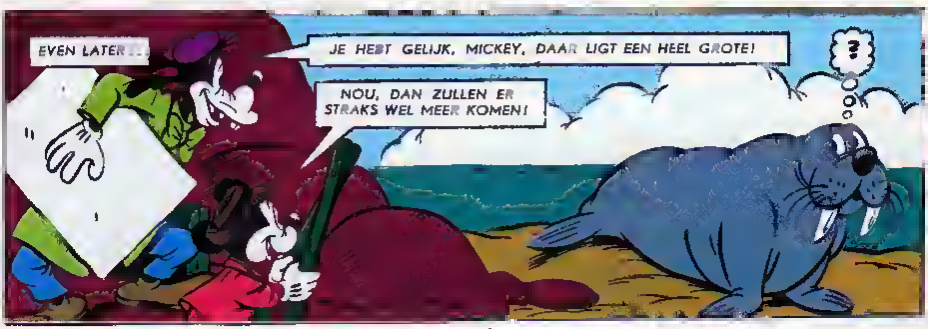
EVEN LATER...
JE HEBT GELIJK, MICKEY, DAAR LIGT EEN HEEL GROTE!
NOU, DAN ZULLEN ER STRAKS WEL MEER KOMEN!
?

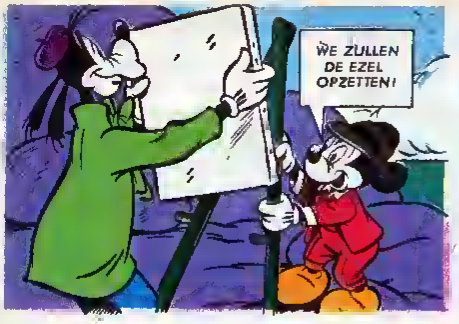
WE ZULLEN DE EZEL OPZETTEN!

DROMMELS! DAAR HEB JE SCHILDERS!
PSSST, BAAS!

BLIJF ZITTEN! MISSCHIEN GAAN ZE WEG!
ALS ZE DAT DAN MAAR DOEN VOOR ER ANDERE ZEELEEUWEN KOMEN.. OEI, WAT IS DAT?
WAF! WAF!

DAAR KOMEN ZE AL, GOOFY! NU HEB JE ER HEEL WAT OM TE SCHILDEREN!
WAF! WAF! WAF!

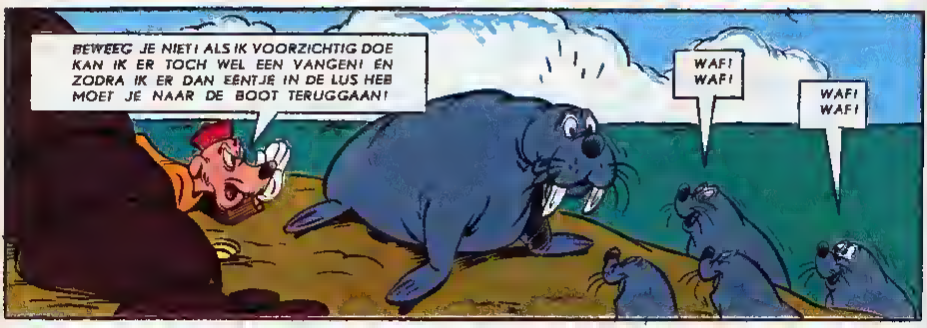
BEWEEG JE NIET! ALS IK VOORZICHTIG DOE KAN IK ER TOCH WEL EEN VANGEN! EN ZODRA IK ER DAN EENTJE IN DE LUS HEB MOET JE NAAR DE BOOT TERUGGAAN!
WAF! WAF!
WAF! WAF!

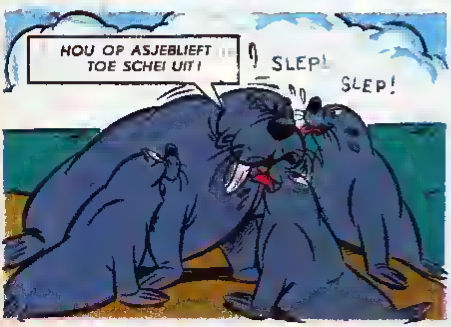
HOU OP ASJEBLIEFT TOE SCHEI UIT!
SLEP!
SLEP!

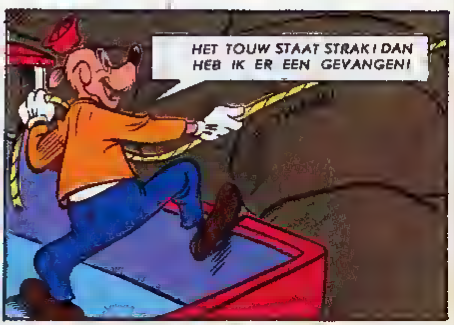
HET TOUW STAAT STRAK! DAN HEB IK ER EEN GEVANGEN!

?
PSST... BAAS! IK HEB HET VOOR ELKAAR, HOOR!

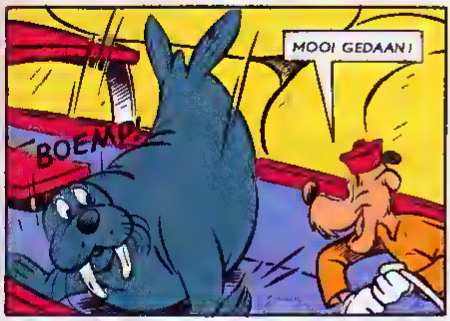
BOEMP!
MOOI GEDAAN!

ALS IK HET TOUW HEB VAST GEMAAKT, ZAL IK JE UIT HET PAK HELPEN!

NEE MAAR BAAS, WAT EEN SPEK! JE LIJKT WEL ECHT! IK KAN DE RITSSLUITING NIET EENS VINDEN!

GRR WAF!
WAT DOE JE NOU?

PAS OP! HIJ IS ECHT!
HELP ME !!!

HÉ KIJK UIT — MIJN SCHILDERIJ!
KLONK!
AU-OEOE!
BONK!
IK ZAL HET PAKKEN, GOOFY! DIE VENT HEEFT ALLE ZEELEEUWEN WEGGEJAAGD!
WAT EEN SUFFERD! NU ZAL IK, OM ECHT TE LIJKEN, OOK HET WATER IN MOETEN!
SPLETS!
OH, 'N ZEELEEUW MET 'N TOUW OM ZIJN STAART! MAAR DAN IS DIE VENT VAST EEN STROPER!
WACHT! IK ZAL HET TOUW ERAF HALEN!
KRETS!
WAT? ASJEMENOU! HET IS BORIS BOEF!
HÈ? (SLIK!)
KNAP!

SPLETS!
HELP!
!
!
ZE KOMEN ACHTER ME AAN!
DAT IS JE VER DIENDE LOON, BORIS BOEF!
DEZE IS FLAUWGEVALLEN, MICKEY!
EN DEZE IS ZO GE SCHROKKEN DAT HIJ ZICH NIET KAN BEWEGEN!
IK KAN MIJN SCHILDERIJ NIET AFMAKEN, WANT DE ZEELEEUWEN ZIJN WEG!
WE HEBBEN NU BE LANGRIJKERE DINGEN TE DOEN, GOOFY!
WE MOETEN DIE BOEVEN WEGBRENGEN!
IK HOOR GESNURK ACHTER DE ROTSEN!
ZZZ!
ZZ!
ZZZ!
ER LIGT EEN ZEELEEUW IN DIE BOOT TE SLAPEN!
IK WEET WAT, GOOFY!
ZZZZZZ!
EN DUS . . .
DE OPLOSSING VOOR AL ONZE PROBLEMEN! HIHI!
ZZZZZ!

RuMoer om De Dolfijn

Harry Loader is met zijn jacht de Dolfijn naar Nederland gevaren. In Oosterloo komt hij door een ontploffing aan boord om het leven. Zijn neef, Brian Harvey, erft het jacht, maar al heel gauw komen er kopers voor opdagen die een prijs ver boven de waarde willen geven. Bovendien tracht iemand Brian te overrijden, juist als hij naar Nederland wil gaan met zijn vriend Jerry Conway en de nicht van Jerry, Jane Conway. De drie jonge mensen komen in Friesland aan en krijgen een lift van Nieuwwouden naar Oosterloo. Een zekere meneer Maitland, die zegt verzekeringsagent te zijn, neemt hen mee. Onderweg vraagt hij hen uit

ER móet iets met die laatste reis van je oom zijn geweest," zei Jerry. „Hij is van Peggleswick uitgevaren, is het niet?" — „Ja," knikte Brian. Hij bleef daar altijd een paar dagen om alles klaar te maken voor zijn tocht over de Noordzee. Ik denk dat hij het deze keer ook zo heeft gedaan."

„Dan moet alles nat zo gegaan zijn als altijd, denk ik," zei Jane.

„Nee," antwoordde Jerry. „Dat hoeft helemaal niet. Voor zover jij weet, Brian, heeft je oom het er nooit over gehad dat iemand de boot wilde kopen?"

„Nee. En ik ben er zeker van dat hij het mij zou hebben gezegd als iemand de Dolfijn wilde hebben." Brian fronste zijn wenkbrauwen. „Waar wil je heen met je vragen, Jerry?"

„Er moet zonder of met medeweten van je oom, iets aan boord van de Dolfijn zijn gebeurd in de tijd die verlopen is tussen zijn vertrek uit Peggleswick en zijn aankomst hier. Want direct na zijn dood en nog voor jij, als de nieuwe eigenaar van de Dolfijn, ook maar de tijd had gehad naar het jacht te komen kijken, waren er minstens al twee kopers. Stratton en nu die Hollandse meneer De Silva willen hem dadelijk hebben. En dan praat ik nog niet eens over de vent die jou bijna overreed en over Maitland van de verzekeringmaatschappij." Brian streek nadenkend over zijn kin.

„Ik heb ook over manaer Maitland zitten denken," zei hij langzaam. „Over hem kunnen we gauw genoeg meer te weten komen. Als ik meneer Houghton opbel en hem vraag informaties in te winnen en ons terug te bellen, kunnen we binnen een paar uur alles over Maitland weten. In de hal is een telefoon."

„Dat is een prachtig idee," stemde Jerry toe. „Goed. Ik bel morgenochtend om negen uur zijn kantoor," besloot Brian. „Dan kan hij tegen lunchtijd teruggebeld hebben. Ik zal mevrouw Wassaling vertellen dat het een zakelijk gesprek is, misschien kunnen Jane en jij haar een beetje uit de buurt houden, zodat ik vrij kan telefoneren zonder dat iemand het hoort. Ze lijkt me wel niet het type om voor luistervink te spelen, maar het is beter dat niemand het hoort," voegde bij eraan toe. — „Je hebt gelijk, we kunnen niet voorzichtig genoeg zijn," zei Jerry nadrukkelijk. „We zullen haar helpen met het afwassen van de ontbijtspullen."

Hoewel de volgende morgen alles volgens de plannen verliep, was Brian toch teleurgesteld over zijn gesprek met Londen. Toen de Conway's later in de hal bij hem kwamen om samen naar de scheepswerf te gaan, hoorden ze dat meneer Houghton de stad uit was geweest.

„Ik heb met zijn secretaresse gepraat," vertelde Brian. „Ze zei me dat hij in elk geval in de namiddag terug zou komen. Ze zal hem alles doorgeven wat ik haar heb verteld en ze heeft me beloofd dat hij me later op de dag zal bellen. We zijn dus nog niet veel opgeschoten."

„Nou, het begin is er in elk geval," zei Jerry bemoedigend. „En we hebben hier intussen nog genoeg te doen. Ik geloof dat we eerst de Dolfijn eens heel nauwkeurig moeten doorzoeken. We zijn er nu zo goed als zeker van dat we de oplossing van het geheim in het jacht moeten zoeken en als we het niet gauw vinden, zijn we te laat."

Toen ze op de scheepswerf kwamen, ontdekten ze dat de grootste moeilijkheid nog zou zijn het jacht zo lang alleen voor zichzelf te hebben, dat ze het rustig konden doorzoeken.

Ze hadden om te beginnen er niet op gerekend dat meneer De Silva al op hen zou zitten wachten. En toen ze boven aan het trapje van de steiger stonden om aan boord te gaan zagen ze tot hun schrik meneer Meersen van beneden komen, gevolgd door een korte gedrongen man die aan hen werd voorgesteld als iemand uit Delfzijl die belangstelling voor hun boot had.

De scheepsbouwer had weinig tijd. Meneer Maitland stond al in de deur van het kantoor op hem te wachten en daarom vertelde meneer Meersen vlug dat De Silva vroeg gekomen was omdat hij die dag nog verderop moest.

Meneer De Silva glimlachte vriendelijk. „Ik hoorde dat u het niet erg vindt dat ik even naar uw boot heb gekeken, meneer Harvey," zei hij opgewekt. „U was hier niet en hoewel meneer Meersen mij vertelde dat u niet van plan was de *Dolfijn* te verkopen, kon ik toch

door GEOFFREY MORGAN
illustratie GERARD VAN STRAATEN

de verleiding niet weerstaan hem te bekijken." Hij keek naar het dek van de *Dolfijn* en toen weer naar Harvey. „Uw besluit staat dus vast?"

„Ja, inderdaad. Het jacht moet eerst weer volkomen in orde zijn. Dan zeilen we ermee naar Engeland terug." Brian had zijn woorden zorgvuldig gekozen, nu wachtte hij of de Nederlander zou ingaan op de toespeling dat hij misschien later nog wel van plan kon zijn tot verkoop over te gaan. Maar meneer De Silva scheen geen belangstelling te hebben voor wat er later nog zou kunnen gebeuren.

„Ik weet zeker dat u later, als alles weer piekfijn in orde is, er nog minder voor zult voelen er afstand van te doen," zei hij overtuigd. „Er zal voor mij niets anders opzitten dan naar Engeland te gaan en de ontwerper en de bouwer op te sporen en opdracht te geven een nieuwe boot voor me te maken."

„Ik vind dat u in elk geval beter een nieuw jacht kunt laten bouwen," stelde Jerry voor.

„Inderdaad," beaamde De Silva. „Maar zoals bij alle dingen speelt de prijs ook nog een woordje mee. Ik had allang een Engels jacht willen hebben. Sinds ik verleden jaar voor 't eerst de *Dolfijn* in Delfzijl zag liggen, ben ik er verliefd op. Toen ik over het ongeluk las, dacht ik dat hij misschien te koop zou worden aangeboden. Daarom heb ik er een behoorlijk bod op gedaan. Maar het gaat nu eenmaal niet door." Hij haalde berustend zijn schouders op. „Ik begrijp heel goed, meneer Harvey, dat u deze beslissing hebt genomen." Hij keek nog eens naar het jacht en daarna op zijn horloge. „Neemt u mij niet kwalijk, maar ik moet gaan. Ik moet om elf uur in Den Hoorn zijn en dat is nog ruim twintig kilometer hiervandaan." Hij draaide zich om en ze liepen allemaal een paar stappen van de stelger weg, de kade op.

„Als ik jullie zolang jullie hier zijn, met iets van dienst kan zijn, laat het me dan alsjeblieft weten. En als jullie in Delfzijl komen, wil ik jullie daar

graag wat rondrijden." Hij stak Brian een visitekaartje toe, schudde hun allemaal de hand en liep bruusk terug naar het kantoor.

Ze zagen hem bij de ingang staan en een hoofdbeweging tegen meneer Meersen maken, blijkbaar om afscheid van hem te nemen. Daarna liep hij naar de uitgang; maar toen hij een klein schip op de werf voorbij liep botste hij tegen een knecht op die een stel lege verfbussen droeg. Drie of vier vielen op de grond en meneer De Silva bukte zich meteen om ze op te rapen. Hij praatte even met de knecht en liep toen met hem mee naar een lage stenen omheining die vlak bij de scheepswerf lag. Hier was blijkbaar de afvalhoop van de scheepswerf, want meneer De Silva en de knecht gooiden de bussen over de omheining en deze vielen met een luide klap op een hoop metaal die daar reeds lag. Met een knik en een glimlach naar de knecht, veegde meneer De Silva zijn handen af aan een stuk poetskatoen, liep vlug door de werf naar de uitgang en reed weg met zijn auto.

„Nou," riep Jane uit, „wat denk je van meneer De Silva? Ik geloof dat het een aardige kerel is."

Brian en Jerry die nog moesten lachen om het gedoe met die bussen, stemden met haar in.

„In elk geval een vriendelijke vent," ging Brian verder. „Hij liet helemaal niet merken dat hij teleurgesteld was toen ik weigerde de *Dolfijn* te verkopen. Natuurlijk is het best mogelijk dat hij gewoon de boot wilde kopen omdat hij hem zo mooi vindt."

„Wat staat er op zijn kaartje?" vroeg Jerry.

Brian reikte het hem toe.

„O, alleen zijn naam en adres." Hij las langzaam hardop wat er op stond. „Jan de Silva. Hoofdstraat 22, Delfzijl."

„Daar worden we niet veel wijzer van," vond Jerry. „Maar we kunnen het in elk geval bewaren en later eens naar hem informeren."

De rest van de morgen ging voorbij zonder dat ze de gelegenheid kregen de *Dolfijn* eens grondig te onderzoeken. Ze liepen maar wat rond en keken naar de andere schepen en naar de mannen die daar aan het werk waren; meneer Meersen en Maitland waren bezig met het jacht.

Toen ze daar klaar waren, gingen ze naar het kantoor om verder de zaken te bespreken. Hans verdween aan boord van de *Dolfijn* voor zijn werk. Pas toen de werf tegen lunchtijd werd gesloten, konden ze hun gang gaan. Meneer Meersen was naar huis en de knechts fietsten de weg naar het dorp om thuis te gaan eten. Er was geen enkel geluid meer te horen dan de golven van de zee, die met het getij op het strand aanrolden.

Aan boord begonnen de drie jonge mensen beneden het dek aan hun onderzoek. Om elkaar niet in de weg te lopen, verdeelden ze de boot in drie sectoren. Ze begonnen helemaal beneden

„Werken jullie op de scheepswerf of is dit jullie eigen boot?"

„We helpen een vriend, zodat hij weer terug kan zeilen," antwoordde Jerry. Op dat moment kwamen Brian en Jane op al dat gepraat af.

„Goedenmiddag," zei de vreemdeling en hij tikte aan zijn pet. „Ik vroeg juist aan jullie vriend waar toch iedereen zat. Ik heb hulp nodig om een kleine jol hierheen te krijgen."

„Misschien kunnen wij u een handje helpen," zei Brian niet

en bekeken nauwkeurig de buik van het schip, maar binnen tien minuten werden ze weer gestoord. Jerry hoorde het eerst een opgewekte stem op de steiger roepen. Hij werkte zich de korte kajuitstrap op en kwam in de stuurhut.

„Hallo! Hallo!" Een kleine, tengere man in zeilkleding stond op de steiger en jachte tegen hem. Hij moest ongeveer van middelbare leeftijd zijn, met een vierkante kin en een gezicht dat zo verbrand was, dat het de kleur van mahonie had. Zijn donkere jekkertje, gele trui en linnen broek zagen er zeemansachtig uit en hij droeg een pet met een klep die hij achter op zijn hoofd schoof om op zijn voorhoofd te krabben. „Is iedereen dood aan boord?" vroeg hij opgewekt. „Ik heb geen levende ziel ontdekt voor jij naar boven kwam kruipen."

„Ze zijn allemaal gaan eten," antwoordde Jerry.

„O, zit het zo." De man kwam op de rand van de steiger staan. „Jullie zijn Engelsen, is 't niet?"

„Ja."

helemaal van harte. Hij berustte er nu maar in dat ze het werk dat zij zich hadden voorgenomen te doen, weer met konden uitvoeren; hij liet zijn ergernis niet blijken.

„Dat is erg aardig van u," zei de man toen ze met z'n drieën op de steiger stonden. Hij keek naar beneden naar het jacht. „Dolfijn M.Y.C." mompelde hij. „Dat komt me bekend voor." Hij lachte tegen Brian. „Marley Yacht Club?"

„Ja," antwoordde Brian kort.

„Dan is het de *Dolfijn* waar Harry Loader mee zeilde. Hij heeft hier dat ongeluk gehad."

Brian bleef even zwijgen. Deze man kende de *Dolfijn* dus ook. En wellicht had hij oom Harry gekend. Waarom kwam iedereen op de *Dolfijn* af en wat had deze vreemdeling hier te zoeken?

Wie is deze vreemdeling en wat weet hij precies af van het ongeluk dat oom Harry overkwam? De jongens zijn er benieuwd naar en jullie natuurlijk ook!

GEBRADEN STUITERS

Ted het zoontje van mevrouw Mann in New York, is een ondeugend jongetje Toen zijn moeder onlangs het vlees aan het bradan was, mikte hij een glazen stuiter in het gloeiend hete vet Zijn moeder viste boos de stuiter uit de pan en goolde hem zonder erbij te denken in een kom met koud water Toen ze na een uur de stuiter nog eens bekeek, zag mevrouw Mann dat de buitenkant gaaf was gebleven, maar dat de stuiter van binnen in duizenden heel kleine stukjes was vergruizeld

Het zag er zo mooi en echt apart uit, dat Teds moeder besloot om op dezelfde manier nog een stuk of twintig stuiters in het hete vet en

daarna in het koude water te doen, om vervolgens van deze gebraden stuiters een ketting te maken, waarop al haar vriendinnen reuze jaloers zijn

WALSEN-HOBBY

De 16-jarige Martin Wildron in Engeland is gek op ouderwetse stoomwalsen Maar omdat ze langzamerhand „uit de tijd" raken zie je ze heel weinig meer Onlangs wist Martin zo'n wals voor een klein bedrag te kopen en zou er graag eens mee gaan rijden, maar dat mag hij niet, want hij is nog geen achttien „Onrechtvaardig", zegt Martin, „want jongens van zestien snorren op hun bromfietsen over de wegen, terwijl mijn wals maar een snelheid van negen kilometer per uur kan halen "

TIK-TAK-SPELLETJE

Een van de deelnemers aan dit spel wordt buiten de kamer geblinddoekt, terwijl de anderen in de kamer een hard tikkende wekker ergens goed verstoppen Is dit gebeurd, dan mag het geblinddoekte kind binnenkomen

Nu moet het natuurlijk doodstil zijn, want de geblinddoekte moet de wekker op het gehoor proberen te vinden.

Zorg er daarom wel voor dat de blindoek niet over de oren komt te zitten van degene die op zoek is naar de wekker

dijes en datjes van Donald Duck

✳ GRAPPIGE WANDVERSIERING ✳

Dit leuke boerinnetje maak je van stukjes vilt in verschillende kleuren De afbeeldingen 1, 2 en 3 trek je over op doorschijnend papier en knip je uit. No's 1 en 2 knip je tweemaal, nummer 3 éénmaal van de stof

Bij no 3 moet je de stippellijn tegen de dichte kant van de dubbelgevouwen stof leggen

Als je op een van de rondjes nummer 2 het gezicht hebt geborduurd, naai je ze beide tegen elkaar op een kleine opening aan de onderkant na

No 3 wordt hierdoor tussen de rondjes van het gezicht geschoven. Voor- en achterkant van het gezicht naai je vast op deel 3

Rondom het gezicht komen enkele draden dikke wol in bruin of zwart Je hecht deze vast op de plaatsen aangegeven met een sterretje

De twee delen van het mutsje festonneer je langs de bovenkant tegen elkaar aan Hat gedeelte dat om het gezichtje komt, naai je aan voor- en achterkant op de ronde vorm vast Aan de punt van de muts komt een gordijnringetje; het onderstukje krijgt een tandrandje Als je nu een paar spelden en naalden op het befje steekt is het boerinnetje niet alleen 'n leuke, maar ook een heel praktische wandversiering in je kamertje

IN DE SIGARENWINKEL

Klant „Hé, deze sigaretten zijn beslist kleiner dan vroeger!"

Winkelier „Dat klopt, meneer De fabriek heeft namelijk gemerkt dat het laatste stukje toch altijd wordt weggegooid Daarom heeft men ze nu wat kleiner gemaakt "

OPLOSSING LUCIFER-PUZZEL

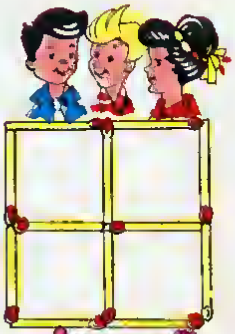

TOM POES en de ZONNEBRIL

HEER BOMMEL HEEFT EEN ZONNEBRIL, DIE HEM 'N VROLIJKE KIJK OP ALLES GEEFT MAAR HELAAS IS DE TOESTAND MEESTAL NIET ZO ROOSKLEURIG ALS DE ZONNEBRIL HET VOORSTELT

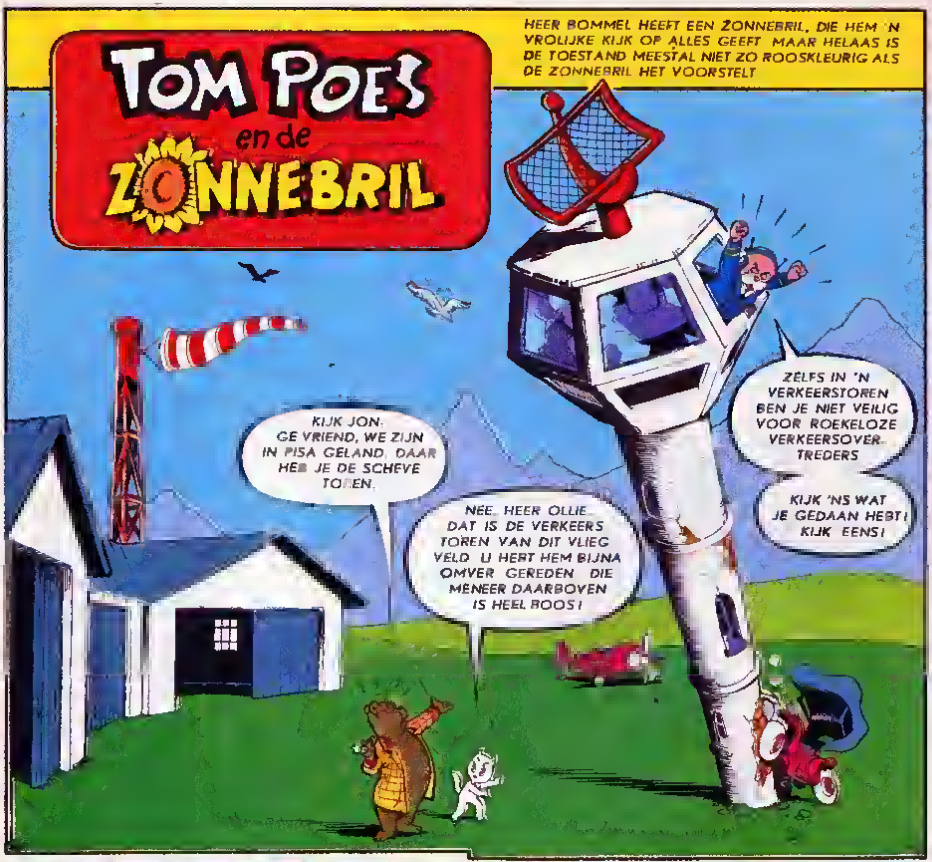

HAHA, HOOR JE DAT, TOM POES? DIE MENEER IS HELEMAAL NIET BOOS. HIJ MAAKT GRAPJES. HIJ ZEGT DAT IK NIET GOED SNIK BEN.
NEE, HIJ MEENT HET, HEER OLLIE EN U DOET OOK WEL RAAR ALS U DIE BRIL OP HEBT.
GOED, GOED. ALS JULLIE HET RAAR VINDEN, ZAL IK DIE TOREN NIET TEGENHOUDEN. GEEF IEDER ZIJN ZIN, ZEG IK ALTIJD MAAR.
DAN HEEFT IEDER PLEZIER... EN VALT ALLES MEE.
WAM!!
MENEER DE VERKEERSTOREN-WACHTER! HEEFT U ZICH BEZEERD?
BEZEERD...!
EERST WORD IK MET TOREN EN AL UIT HET LOOD GEREDEN EN DAN...

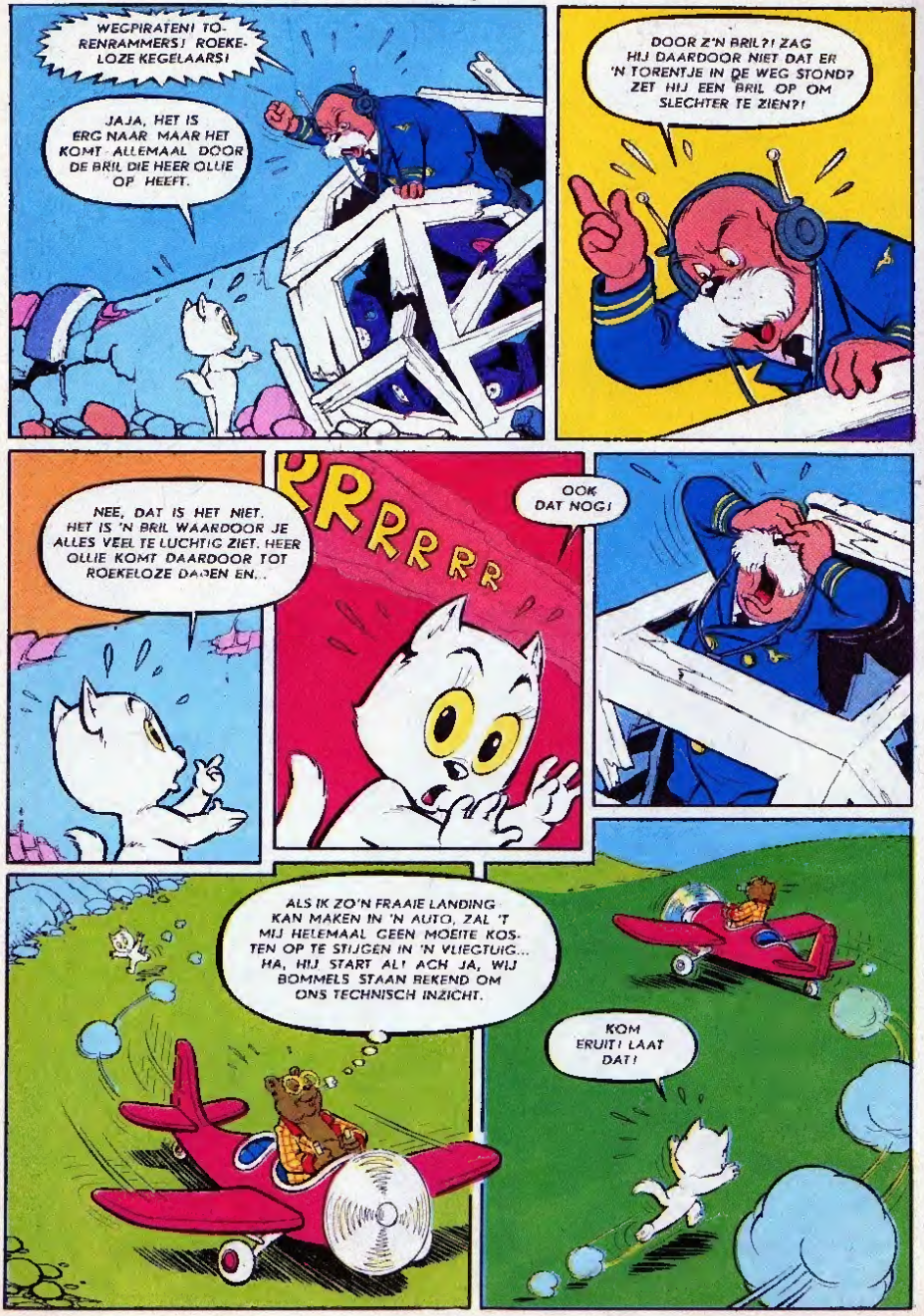
WEGPIRATEN! TO-RENRAMMERS! ROEKE-LOZE KEGELAARS!
JAJA, HET IS ERG NAAR MAAR HET KOMT ALLEMAAL DOOR DE BRIL DIE HEER OLLIE OP HEEFT.
DOOR Z'N BRIL?! ZAG HIJ DAARDOOR NIET DAT ER 'N TORENTJE IN DE WEG STOND? ZET HIJ EEN BRIL OP OM SLECHTER TE ZIEN?!
NEE, DAT IS HET NIET. HET IS 'N BRIL WAARDOOR JE ALLES VEEL TE LUCHTIG ZIET. HEER OLLIE KOMT DAARDOOR TOT ROEKELOZE DADEN EN...
RRRRRR
OOK DAT NOG!
ALS IK ZO'N FRAAIE LANDING KAN MAKEN IN 'N AUTO, ZAL 'T MIJ HELEMAAL GEEN MOEITE KOSTEN OP TE STIJGEN IN 'N VLIEGTUIG... HA, HIJ START AL! ACH JA, WIJ BOMMELS STAAN BEKEND OM ONS TECHNISCH INZICHT.
KOM ERUIT! LAAT DAT!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Max
MAX! (SNIK,SNIK) DIE JONGENS HEBBEN M'N (SNIK) SPRINGTOUW AFGENOMEN....
BOEHOE
HOE
GRRRR!! VLUG EEN HARDE MARS!
PAK HET DAN..... HI, HI, HI!!
...ALS JE KAN! HIHIHI!
JONGENS, DAAR KOMT JUFFROUW MAX!
MAX!!
HIJ WIL TOUWTREKKEN, HET KEREELTJE! KOM JONGENS! ALLEMAAL... HA,HA....IN ÉÉN HAAL HA,HA,HA!!
VOORUIT.... ÉÉN.... TWEE....
HEU, HEU!!
...DRIE!
HNNNN!!!
VAN MARS WORD JE REUZE STERK!
JA, EN HET IS OM VAN TE SMULLEN!
25 ct
Mars